

De schrijver is zeker een idealist, maar tevens een fantast met godsdienstwaan. Hij publiceert ook een 'Nieuwe Talmoed op zijn eerste basis', maar deze overtreft alles in waanzin. Vermoedelijk heeft hij nooit de Talmoed bestudeerd. Zijn levensbeschouwing bevat elementen van Zionisme, racisme, anti-feminisme en obscurantisme.

'Wij kennen ze, de platgetreden paden: democratie, arbeidersbewegingen, socialisme, Vrije Vrouwen, anarchie, de moderne smetten van de domme massa.

Dat alles zal niet aanwezig zijn in onze toekomstige Joodsch-Oostersche Cultuurstaat, in Hersteld Oostersch Israël'.

Hij bedoelt het Zionisten Congres in Den Haag toe te spreken. Hij is niet tegen de oprichting van een joodse staat in Palestina, maar deze mag niet op de basis van westerse cultuur staan, die moet oosters zijn.

Waar heeft hij zijn kennis van het hebreuws opgedaan? Deze is zeer gebrekkig, getuige bijvoorbeeld de hebreeuwse woorden naast het zwaard. 'het omwentelend zwaard' is 'hacherew hamishapeget'. Dat 'ha' is het lidwoord en dit moet staan zowel voor het zelfstandig naamwoord als voor het bijvoeglijk naamwoord. Maar hij schrijft: 'cherew hamishapeget' en dit is dus fout.

Hoe heeft zijn omgeving of kennissenkring op zijn fantasieën gereageerd? Blijkbaar negatief. Zijn voorwoord 1909 is pessimistisch gestemd. Hij had heel wat anders verwacht.

Hij schrijft in 1909: 'Na ongeveer anderhalf jaar van kommerlijk zwerven en tijdelijk liggen slingeren, dikwijls bij de onwaardigste individuen, zal het werkje dan eindelijk geleidelijkerwijs zoo langzamerhand eens lamgzaamjes aan (hoewel met moeite) voor geld en wel wat erg veel goede woorden, waarlijk in druk beginnen te verschijnen'.

Ik vermoed dat zijn omgeving duchtig met zijn litteraire producten heeft gespot. Zouden de kwajongens van Rotterdam hem niet hebben nageroepen?

Krede (je) ben(t) gek!

Zij waren dan waarschijnlijk niet ver van de waarheid.